

Rev. Coughlina skrbi prihod Roosevelta ob času, ko ima Narodna unija svojo konvencijo

Cleveland. — Včeraj je dospevalo v Cleveland poročilo, da namerava dospeti v Cleveland Rev. Charles Coughlin, znan radio pridigar, en dan prej, kot je prvotno nameraval. Da pride Rev. Coughlin predčasno v Cleveland je vzrok, ker je predsednik Roosevelt odločil zadnji dan, da tudi obišče Cleveland.

Rev. Coughlin dospe danes dopoldne v Cleveland namesto v četrtek, kot se je glasil njegov prvotni načrt. Rev. Coughlin se bo nastanil v hotelu Hollenden.

Kot se poroča iz privatnih krogov prihaja Rev. Coughlin dan prej v Cleveland iz vzroka, da se lahko posvetuje s svojimi pripadniki, kaj je treba narediti, da se zmanjša vpliv, ki ga bo povzročil Roosevelt s svojim obiskom v Clevelandu ob istem času, ko bo otvorjena konvencija Narodne unije za socialno pravico.

Glavni govornik na konvenciji Narodne unije za socialno pravico bo najmlajši senator, kar jih je Amerika še kdaj imela, senator Rush Holt iz West Virginije, ki je poznan po svojih radikalnih naziranjih.

Predsednikov obisk v Clevelandu privaten

Ko pride predsednik Roosevelt v Cleveland v petek zjutraj ob 10. uri, bo samo gost Clevelanda kot prvi uradni dežele in ne bo imel nobenega političnega govora. Obljubil pa je, da se vrne enkrat začetkom oktobra in bo govoril v Clevelandu pomembnem politični govor. Roosevelt pride v Cleveland kot priha vsak ameriški državljani, da si ogleda vladna dela, ki napredujejo v Clevelandu. Delo na clevelandskem zrakoplovnem pristanu, na primer, je največje, ki ga je oddala vladna WPA organizacija. Veljalo bo, ko bo dovršeno nad \$6.000.000. Cleveland je znan, da ima najboljši in največji zrakoplovni pristan. Poleg tega si bo predsednik tekom svojega bivanja v Clevelandu ogledal tudi novi bulevard, ki teče skozi slovensko naselbino ob Erie jezeru. Tudi ta bulevard je bil, oziroma bo, zgrajen s pomočjo WPA.

Prodajni davek

Včeraj je govoril governor Martin Davey na pikniku, ki so ga priredili Veterans of Foreign Wars v Euclid Beach parku. Governor Davey je tekom svojega govora napadal prodajni davek na živila in je izjavil, da je gotovo, da bodo ljudje pri novembarskih volitvah odpravili ta krivični davek. Ze pred dvema mesecema, je dejal governor Davey, je predlagal državni zbornici, da slednja odpravi prodajni davek na živila, toda zbornica ni hotela tega narediti, ker imajo v njej večino republikanci, ki so vsi navdušeni za prodajni davek.

Card party

Podružnica št. 15 SZZ ima nočjo večer sejo. Asesment se začne pobirati že ob 6. uri, potem bo pa domača zabava in card party.

* Republikanski predsedniški kandidat Alf Landon se je močno prehladil.

Senator Rush Holt je velik nasprotnik predsednika Roosevelta, dasi je Holt sam demokrat. Rev. Coughlin ga je naprosil, da ima glavni govor na konvenciji Narodne unije za socialno pravico.

"Na konvenciji Narodne unije za socialno pravico," je izjavil včeraj senator Holt, "bom podal svoja lastna naziranja." Potem je pa senator Holt udaril po John Lewisu, ki je predsednik premogarske unije.

Lewis je največji prijatelj Roosevelta in je ponovno izjavil, da bo 500.000 unijskih premogarjev kot en mož glasovalo za Roosevelta, ki se je boril ves čas za zboljšanje položaja premogarjev. Senator Holt, ki bo imel glavni govor na Coughlinovi konvenciji, nasprotuje unijskim premogarjem.

Rev. Coughlin bo imel dva govora tekom konvencije. Prvi govor bo v petek dopoldne, ko se bo zahvalil županu Burtonu za prijazen sprejem, glavni govor pa sledi v nedeljo popoldne ob 1:30. Pričakuje se kakih 20.000 pristašev Coughlina v Clevelandu.

Delavci med seboj

Washington, 11. avgusta. *Advisory Committee for Industrial Organization*, katerega načelnik je predsednik premogarske organizacije John Lewis, je sklenil, da se ne bo oziral na povelje ekskuzivnih uradnikov American Federation of Labor glede suspendacije. Pretekli teden je ekskuzivni odbor American Federation of Labor sklenil, da suspendira iz delavske federacije deset unijskih, ki sledijo John Lewisu v njegovem prizadevanju, da ustvari industrijske unije. Pristaši Lewisa so izjavili, da se bodo borili naprej brez ozira, kaj naredi American Federation of Labor. Obenem je Lewisova skupina dobila poročilo od organizatorjev, ki delujejo v jeklarskih okrajih. Organizacija jeklarskih delavcev se vrši jako počasi, ker se delavci sami med seboj ne razumejo.

Se izplača

Odkar je administracija predsednika Roosevelta odpravila, da se znižajo cene vožnjam na ameriških železnicah, poročajo železnice, da zaslužijo veliko več kot prej. Skoro vsi vlaki so prenapolnjeni, in tekom julija meseca so imele ameriške železnice za \$16.000.000 več dohodkov kot v juliju mesecu lanskega leta. Železnice so prvotno protestirale proti znižanju vožnje in so grozile, da se obrnejo na najvišjo sodnijo, ki naj določi, da se ostane pri starih cenah, toda ko so železnice dogdale, kako prihaja denar dnevno v večjih svotah v blagajne, so tožbe opustile.

Važna seja

Danes se vrši seja direktorija Slov. društvenega doma na Rechér Ave. Vabljen je tudi Gospodinjski in gospodarski odsek, da se udeležita v polnem številu. Razmotrivati je treba več važnih stvari. Pridite polnoštevilno. — Tajnik.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Mr. Frank Kerže, ki že dalj časa piše lepe članke v "Glasu Naroda" glede ameriškega javnega življenja Slovencev in je povedal že marsikaj pametnega, je pa le naredil precejšno pomoto, ko je zapisal 6. avgusta, da imamo v Clevelandu lahkomišelnost in zapravljivo narodno gospodarstvo, ker imamo šest narodnih domov. V resnici jih je sedem, poleg tega pa še pet privatnih slovenskih dvoran.

To bi bilo vse precej pravilno, da ni Mr. Kerže zapisal v istem članku, da bi v vsakem pogledu zadostoval samo St. Clairski narodni dom za vse Slovence in za vse Hrvate v naselbini. V tem se Mr. Kerže precej moti, kar mu zamerimo, ker je bival dolga leta v Clevelandu in bi lahko naselbino bolje poznal.

V Clevelandu imamo nič manj kot 400 slovenskih podpornih, kulturnih in enakih društev, dočim jih imajo bratje Hrvati prilično 100. Potem pa pridejo še druge organizacije, trgovske zveze, cerkvene bratovščine in privatni klubi. Tudi teh je med Slovence v Clevelandu do malega 200.

Skoro sleherno društvo ali klub in organizacija priredi najmanj dve veselici na leto. Skupaj z brati Hrvati moramo računati na nekako 1500 zabav na leto. Kje so pa poroke, surprise parties, krstije, sprejemi gostov, spominski in zgodovinski dnevi katere praznujemo? Nad 2000 prireditvev na leto je v naselbini.

Če bi imeli en sam Narodni dom bi morda slednji obsegali štiri bloke in biti najmanj štiri nadstropja visok. Vsako društvo ima najmanj eno sejo na mesec, poleg tega so pa izredne seje, sestanki, prireditve. Kam spraviti vsa ta društva vsak mesec v eno samo poslopje? Imeti bi morali narodni — labirint. 800 sej na en mesec brez veselja! Kam naj spravimo ta narod? Res je, da iz ekonomskega ozira je preveč sedem narodnih domov, toda slovenski Cleveland je tako velik, da tudi to prenese in pri tem še precej dobro izhaja! V ostalem je pa članek Mr. Keržeta z dne 6. avgusta poln stvarnosti in problemov, o katerih je treba resno misliti.

V Denverju je pred kratkim umrla na posledicah poškodb dobljenih v avtomobilski nesreči 48 letna Angela Mohar, ki zapušča moža, dva sinova in pet hčera. V bolnišnici v Greenwood, Colo., je pa preminula Katarina Godec, rojena Ivec, doma iz Maline pri Semiču v Beli Krajini. Podlegla je mrtvoudi, ki jo je prvič zadela pred petimi leti. Pokojnica je bila stara priseljenka in ima več sorodnikov v Crested Butte, Colo.

Farmarski teden

Teden, ki se začne s ponedeljkom 17. avgusta, bo na Veliki jezerski razstavi določen za farmarje, ki bodo imeli posebne ugodnosti tekom omenjenega tedna. Vršili se bodo tudi razni kontesti, tekom katerih bo izbran najboljši zdrav farmarski otrok v državi Ohio.

Bančne vloge

Washington, 1. avgusta. Kot je bilo poročano je zvezna korporacija, ki zavaruje bančne depozite, naredila tekom preteklega fiskalnega leta nad šest milijonov čistega dobička. To je bil vzrok, da so banke pričakovale, da bo vlada znižala zavarovalniški asesment bankam, toda vlada tega še ne namerava narediti. "Tekom enega leta," se je izjavil načelnik vladnega urada za zavarovanje depozitov, "nismo mogli dobiti, če računamo dovolj ali ne. Vzelo bo najmanj pet let poslovanja, predno lahko s sigurnostjo znižamo asesmente bank." Banke, ki zavarujejo svoje depozite, plačujejo vladni korporaciji letno eno dvanajstino procenta od svote, ki predstavlja skupne depozite v banki. Kot znano, so vse vloge v bankah zavarovane do svote \$5000, in če se banki kaj primeri izplača vlada v polni svoti vsako vlogo do \$5000. To je odredil predsednik Roosevelt.

Kako je ameriški veteran potrošil bonus

Washington, 11. avgusta. — Stric Sam dobiča te dni mnogo pisem od ameriških bivših vojakov, ki so dobili pred kratkim bonus. Ta ali oni opisujejo kaj je naredil z denarjem. Najbolj zanimivo pismo je napisal John Rauser iz Ephrata, Pa., ki piše vladi v Washingtonu: "Dolžan sem bil \$300.00, ko sem dobil bonus. Kot poštni človek sem dolg takoj poravnal. Potem sem si kupil par hlač in tri strajce, ker so bile stare že precej oguljene. Kupil sem tudi šest ton premoga, tako da sem za zimo sedaj preskrbljen. Moja hči Bertha je dobila "permanent wave," kar me je veljalo \$3. sinkotu Sammyu sem pa kupil voziček za \$7, drugemu sinu sem pa kupil bicikel za \$12, da bo lahko hitreje raznašal časopis. Drugi hčerki Susie sem kupil gitaro, za kar sem plačal \$4.80. Zobje moje soproge so bili že precej slabi, in jih sedaj popravlja zobozdravnik, kar me je veljalo \$45. Kupil sem tudi deset pišket, da jih bom zredil in bodo pripravljena za Zahvalni dan, božič in novo leto. \$5 sem dal župniku, ki je moj dobri prijatelj, potem smo se pa dali fotografirati z družino, kar me je stalo \$5.75. Upam, da mi ne boste zamerili ali rekli, da sem po neumnosti zapravil en sam cent bonusa."

Tržne cene

Včeraj so se dvignile cene prešičjemu mesu na javnem trgu. Cene surovega masla in jajcem so nekoliko padle, toda ne dosti. Cena moki se je zopet znižala za 2 centa pri sodu. Cene limonam so se dvignile za 30 centov pri boxi, in enako cene hruškam, padle so pa cene californijskega grozdju.

Pokejni Krivokapič

Včeraj je bilo poročano, da je ranjki Lazar Krivokapič bil rojen v Dalmaciji, kar ni pravilno. Krivokapič je bil rojen v Črni gori od srbskih staršev, in je bil prvi Srb, ki je došel v Cleveland.

Vlada pravi, da bo letošnji pridelek na farmah pomanjkljiv

Washington, 11. avgusta. Letošnji pridelek koruze v Zedinjenih državah bo najmanjši kar smo ga imeli v zadnjih tridesetih letih, kot so se izjavili eksperti poljedelskega oddelka vlade.

Mnogo goveje živine bo moralo iti v klavnice, ker ne bo dovolj krme in živeža za prehrano. Obenem naznanja vlada, da bo letošnji pridelek krompirja najmanjši, kar ga pomni Zedinjene države v zadnjih 25 letih.

Vlada pričakuje, da bodo letos ameriški farmarji pridelali nekako 1.400.000.000 bušlov koruze. Dne 1. julija je vlada smatrala, da bo znašal letošnji pridelek koruze 2.450.000.000 bušlov, toda suša je uničila skoro polovico tega pridelka.

V državi Ohio bo letošnji pridelek koruze 57 procentov normalen. Pridelek ovsa je 64 odstotkov normalen. Pridelek pšenice v Ameriki bo pa letos nekako 10.000.000 bušlov večji kot je bil lansko leto.

Predsednik v mestu

Ker se je tisoče Clevelandčanov izjavilo, da bi radi videli predsednika Roosevelta ko pride v petek v Cleveland, je tajna policija, ki straži predsednika, dovolila, da se bo Roosevelt peljal po Euclid Ave. z avtomobilom. Sicer pa bo obisk Roosevelta v Clevelandu kratek in bolj cesebnega značaja kot uradnega. Toliko je gotovo, da si bo ogledal razstavo, za katero se zelo zanima. Vsega skupaj se bo mudil v Clevelandu nekako sedem ur. Opoldne bo imel kosilo na velikem parku, ki je zasidran ob Erie jezeru in ki tvori del razstave. Na kosilo bo povabljenih od 300 do 400 oseb. Za večji prostor na parku. Septembra meseca enkrat pa pride predsednik v Cleveland in tedaj bo imel kampanjski govor v stadionu, kjer ga lahko posluša 100.000 oseb.

Zoološni vrt

V Clevelandu se je ustanovila družba, katere namen bo skrbeti, da se ohrani v Clevelandu prve vrste zoološni vrt. Vodstvo dosedanjega zoološnega vrta v Clevelandu, ki se nahaja pod mestno upravo, je precej zanemarjeno. Mnogo je manjših mest v Ameriki, ki imajo boljše in večje zoološne vrtove kot Cleveland. Novo ustanovljena družba bo najbrž dobila od mesta pravico skrbeti za zoološni vrt in slednjega po možnosti razširiti. Da je zoološni vrt priljubljen pri občinstvu, kaže dejstvo, da ga obišče vsako nedeljo do 25.000 ljudi.

Prvorojence

Pri družini Mr. in Mrs. Mike Krainc, 19300 Locherie Ave., so se ustavile vile rojenice in prinesle zalega sinčka prvorojenca. Mlada mamica je hčerka družine Mr. in Mrs. John Jezek iz Norwood Rd. Iskrene čestitke!

Brivske licence

Licence vsem brivcem v Clevelandu potečejo 31. avgusta. Do 1. septembra morajo dobiti brivci nove licence, sicer so podvrženi kazni \$3.00.

Davčna doba

Okrajni blagajnik Boyle naznanja, da je zadnji dan, da se plačajo davki za prvo polovico leta 1936 dne 11. septembra.

Zedinjene države hodijo svojo pot glede Španije. Mussolini zahleva odškodnino

Washington, 11. avgusta. Državni oddelek ameriške vlade se je izjavil, da se vlada Zedinjenih držav ne bo pridružila nobeni evropski velesili glede nastopa z ozirom na špansko revolucijo. Amerika bo hodila svojo pot.

Državni oddelek obenem naznanja, da bo znala ameriška vlada skrbeti za varstvo in za korist svojih državljanov na Španskem. Kaj naredijo ostale države, je to njih zadeva. Zedinjene države bodo hodile svojo pot.

Rim, 11. avgusta. Laška vlada je poslala španski vladi včeraj zahtevo, da plača Španija odškodnino za ubite Italijane tekom španske revolucije, in obenem zahteva garancijo, da se kaj enakega ne bo več pripetilo.

Paris, 11. avgusta. Sovjetska vlada Rusije je na indirektnen način zbrala skoro \$22.000.000, kateri denar je namenjen za špansko komunistično vlado, da se lahko nadaljuje z uspešnim bojem napram upornikom. Ruska vlada je baje prodajala

Na črti upornikov

Lisbon, Portugalska, 11. avgusta. General Francisco Franco, ki je vrhovni poveljnik španskih upornikov, je včeraj izjavil, da v slučaju, da bodo uporniki zmagovali dobi Španija nekoliko korporativno vlado po vzgledu, kakor jih imajo danes v Italiji, Nemčiji in Portugalski. Uporniki bodo zmagovali, kakor hitro zavzamejo Madrid in Barcelono, kjer so glavne postojanke vladnih čet. Franco namerava izstradati Madrid. Izjavil je, da če ostane sedanja komunistična vlada v Španiji, bo Španija pahnjena v propast in politično smrt.

Rožnata bodočnost

Finančni direktor mesta Clevelanda je pravkar priobčil finančno poročilo glede poslovanja mestne vlade v prvih šestih mesecih letošnjega leta. Direktor pravi, da se nahaja danes mesto Cleveland v izvrstnem finančnem položaju. Mogoče bo plačati vse tekoče stroške, poleg tega pa bo mestna vlada odplačala \$7.900.000 dolga. Kakor hitro bo dolg odplačan, se bodo davki nekoliko znižali. Danes se davki mnogo bolj točno plačujejo kot pred leti in to je poglaviti vzrok, da ima mesto več denarja, za kar se ima mestna vlada zahvaliti Rooseveltu, ki je vsaj deloma vrnil prosperitetu Ameriki.

Ljudska klinika

Včeraj je bila odprta na Lake Shore bulevardu in E. 220. cesti ljudska klinika, kjer iščejo lahko pomoči oni bolniki, ki ne morejo plačati zdravniških ali bolnišničnih. Klinika je pod vodstvom dr. M. A. O'Briena. Klinika je bila odprta na željo župana Charles Elya. Odprta bo vsak ponedeljek ob 10. uri zjutraj in vsa sredo od 6. ure popoldne naprej. Sprejemali se bodo v zdravljenje same gotove vrste slušajci.

la platinum in zlahtne kamene, in je izkupiček poslala španski vladi. Obenem je pa sovjetska vlada dosegla, da bo Španija dobavljala orožje in streljivo iz Rusije. Sovjetska vlada namerava narediti lepe dobičke pri pridaji orožja španski vladi.

Madrid, 11. avgusta. Španska vlada je prepričana, da bo španska revolta v kratkem zatrta. Včeraj so lojalne vladne čete ponovno zavzele trinajst postojank upornikov, zlasti v Zaragosa okraju, kjer so bili uporniki najbolj močni.

San Sebastian, 11. avgusta. Uporniški poveljniki še vedno trdijo, da napredujejo napram lojalnim vladnim četam. 1200 vladnih vojakov je bilo baje včeraj ubitih ali ranjenih na fronti pred San Sebastianom.

Vladnim četam primanjkuje živež in voda, ker so uporniki zasedli reservoir in prekinili dobavo vode v San Sebastian, razven za svoje lastne potrebe. Uporniki imajo svoj glavni stan v mestu Burgos, kjer prevladuje obilica živil in pijače.

Naš councilman Novak živahno na delu

Naš councilman iz 23. varde, Mr. John Novak, je zadnje čase živahno na delu, da pridobi za naselbino eno ali drugo ugodnost. Poleg tega pa skrbi Mr. Novak tudi za splošni napredek mesta Clevelanda. Te dni bo vložil v mestni zbornici resolucijo, v kateri se zahteva, da računa družba cestne železnice na svojih karah na Superior in St. Clair Ave. od 79. ceste naprej do mestnega osrčja samo 5 centov vožnine. Nadalje bo vložil resolucijo, da se ponovno tlaka St. Clair Ave., ki je največja prometna žila v Clevelandu. Tlakana naj bi bila z asfaltom od 79. ceste naprej proti mestu. Mr. Novak bo tudi vložil resolucijo, v kateri nasprotuje, da bi bili mestni uslužbeni stalno uslužbeni. Republikanci hočejo enak sistem vpeljati, in sedanji župan Burton nastavlja svoje pristaše na desno in levo v mestne službe. Županov načrt je pridobiti kar največ republikancev za mestne službe, in v slučaju, da je pozneje kak demokratiški župan izvoljen, ne bi mogel noben demokrat dobiti dela. To se samo nekatere izmed aktivnosti našega councilmana Novaka, ki je vztrajno na delu za interese svojih volivcev.

Ogromna konvencija

V Clevelandu bo 20. septembra otvorjena ogromna konvencija, kakršne v Clevelandu dosedaj še nismo imeli. Pričakuje se najmanj 200.000 gostov, ko se zberejo v Clevelandu delegati na 18. konvenciji American Legion. Ker so člani Legije dobili pred nekaj tedni izplačan bonus, se pričakuje, da bodo tekom pet dni svojega bivanja potrošili v Clevelandu najmanj \$20.000.000. Policija je že napravila obširne načrte, da bo mogla nadvladati ogromen promet, ki bo nastal, ko bo toliko tujih gostov naenkrat se mudilo v mestu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
5117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$6.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$6.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$6.00 per year.

JAMES DUBEVO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879

83

No. 190, Wed., Aug. 12, 1936

Ponesrečen Slovenski dan

Lepo in deloma zanimivo je bilo preteklo nedeljo na Veliki jezerski razstavi v Clevelandu, katere vodstvo je naklonilo Slovencem v Clevelandu poseben dan, da se lahko postavijo in pokažejo svojo moč in svoje kulturno gibanje. Prilika je bila dana, narod je bil pripravljen, toda uspeh je bil, da se milo izkazimo — klavir za 50,000, Slovencev v Clevelandu in okolici.

V paradi, ki bi imela predstavljati moč, kulturo in zanos Slovencev v Clevelandu in okolici, je bilo komaj 1200 ljudi. In komaj 1500 nadaljnjih Slovencev je obiskalo isti dan razstavne prostore, zlasti pa slovenske prostore na razstavi, torej vsega skupaj nekako 3000 ljudi.

Angleško časopisje je sicer pisalo, da smo se imenitno postavili, ravnatelj razstave je bil silno presenečen, da nas je "toliko" in generalni komisar Zedinjenih držav na razstavi je posetil našo slavnost, dočim tega dosedaj še ni naredil za nobeno drugo narodnost. Povedal nam je, da se čudi Slovincem, o katerih je toliko slišal, da so sicer tako mal narod, pa imajo visoko narodno zavest, tako vzgledno kulturo in tako lojalno ameriško pripadnost.

Toda uredništvo "Ameriške Domovine" nikakor ni zadovoljno z uspehom "Slovenskega dneva" na razstavi. In zaenkrat tega naš narod ni kriv, pač pa v eni vrsti vodstvo razstave, v drugi vrsti pa prireditelji Slovenskega dneva.

Zakaj? Vzrok je, ker se mi le počasi pripravimo za kako narodno stvar, toda kadar se pripravimo, tedaj naredimo temeljito delo. Pred štirinajstimi dnevi še nihče ni vedel, da bo "Slovenski dan" na Veliki jezerski razstavi. Dan je bil mogoče določen, toda odgovorni faktorji niso storili potrebnih korakov, da pripravijo narod za nastop.

Vse do 25. julija se ni v našem slovenskem časopisju v Clevelandu ničesar poročalo glede "Slovenskega dneva" na razstavi. In ko se je sporočilo, tedaj smo morali hiteti. In dasi imamo ogromen naroden aparat za razne javne nastope, pa se v par dnevih tudi v naši naselbini ne more ustvariti čudežev!

"Slovenski dan" bi moral biti oglaševan po našem časopisju vsaj dva meseca, društvom bi se morala dati prilika, da na svojih sejah odločijo kako in kaj, uniformirana društva, kot tudi pevska in telovadna, bi morala dobiti čas, da se pripravijo za posebne točke za tako pomemben dan.

Da, res je nastopilo kakih 3000 naših ljudi v paradi in na razstavi, toda kaj je 3000 Slovencev v Clevelandu, kadar je treba prirediti "Slovenski dan"! Nas je bilo vse premalo. In krivi niso oni narodno zavestni Slovenci in Slovenke, ki so nastopili in prišli k proslavi Slovenskega dneva na Veliki jezerski razstavi, pač pa so krivi aranžerji dneva. Dali so narodu samo par tednov časa, da se organizira.

Videli smo sicer sijajen nastop narodnih noš, sijajen nastop naše mladine, naših pevskih zborov in tisoče naših mož in žen, deklet in fantov. Toda vse premalo nas je bilo! Slovenci v Clevelandu so zmogli — in tudi pripravljeni so bili — da pridejo najmanj 20,000 mož in žena močni na razstavo. Toda Slovenski dan ni bil dovolj oglašen, širna slovenska naselbina v Clevelandu ni bila pravočasno obveščena, da bi se naša društva in spošno občinstvo dovolj pripravili za nastop.

Mi Slovenci smo kot Amerikanci. Dolgo časa nas vzame, da kaj naredimo. Kadar smo pa pripravljeni, tedaj se znamo tudi pokazati. Tako je bilo lansko leto ob proslavi Baragovega dneva, ko se je dvignil narod 40,000 mož in žena močan in obhajal proslavo odkritja Baragovega spomenika v Jugoslovanskem kulturnem vrtu.

Na tem mestu moramo izreči največjo zahvalo in priznanje onim našim dekletom in ženam, ki so nastopile v narodnih nošah, kakih 300 po številu. Zahvaliti se moramo staršem malčkov, ki pripadajo raznim mladinskim pevskim zborom, kakor tudi pevcem in pevkam mladinskih zborov, iskreno se moramo zahvaliti vsežalnim zborom naših deklet, iskrena zahvala zlasti našim pevskim zborom, kakor tudi slovenski godbi Bled. Vsi so storili polno narodno dolžnost in nas imenitno predstavili ameriški javnosti.

Toda premalo je bilo našega naroda. Kadar priredite še kaj enakega, posvetujte se prej z ljudmi, ki imajo skušnje v takih zadevah. Preteklo nedeljo bi nas lahko nastopilo vsaj 25,000, če bi se za to stvar primerno pripravili. In vsa Amerika bi poročala o slovenski moči in značajnosti.

Monsignor Hribar piše

Jugoslavija, 28. julija. — Se cerkev kakor nekaj. Borno je da je letna doba doma. Dežev- na doba je minila. Divji golob gruli zadnjo svojo pesem v gozdu. Drugi ptici so nehali prepevati po gajih in zelenih gozdih. Kmetič žanje in seje svojo zadnjo setev. Njegovo delo je trudapolno delo, 17 ur na dan. Skromno je njegovo življenje. Vsakdanja družinska molitev se sliši po vseh kmetijskih domovih. Ljudje še zahajajo v cerkev kakor nekaj. Borno je življenje na kmetih v Sloveniji, vendar splošno bolj zadovoljno kot v velemestih. Pravi Slo- venci je res po svoji naturi ka- toličan. Če ne vselej najboljši, vendar pa vselej katoličan. Do- kler bo Slovenec imel katoliško vero bo moral, dokler mora- len, bo živel, ker ima še veselje do življenja. Vzemi Slovenceu, lito v vseh kmetijskih Slovanu vero, postane mrk, so- domovih. Ljudje še zahajajo v

len in slednji izginje s površja zemlje.

Slovani bodo vršili svojo na- logo, če bodo moralni, to je, če bodo verni. Slovani morajo za- upati vase, ne pa v druge, če hočejo priti do veljave, ki jim gre po njihovem številu. Sosed- je nas bodo izrabljali in skušali vedno držati pod peto, dokler se ne zavemo svoje moči in posta- vimo na svoje lastne noge.

Rešitev v Jugoslaviji je v edinstvu, ne v razdor, kakor povsod na svetu. Dokler bodo Jugoslavlani zaupali samo na so- sede, ne pa vase, ne bodo mogli nikamor. Pomoč in rešitev Ju- goslavije in Slovanov je v samo- pomoči edino.

Najlepše pozdrave uredniš- tu, faranom Marije Vnebovze- te, vsem Slovincem v Clevelan- du, vsem Jugoslovanom po Ohio in drugod. Z Bogom!

V. Hribar.

V odgovor Jontezovemu "Škratu" in podobnim rdečim "veličinam"

Kadar mačku na rep stopiš, pa zavili. Tako se je zgodilo zadnji čas tudi Jontezovemu "škratu". Sicer pa imajo rdeč- karji kaj veliko podobnost z zvermi mačje družine, kakor ka- žejo zadnji dogodki iz raznih dežel: dokler se še ne čutijo dovolj močne, zahrbtnost in po- tuhnjenost, ko pa pridejo do moči in vlade, pa krvoločnost.

Kar se pa tiče raznih dolgov, naj pa pripomnim, da bi tudi rdečkarji, ki se danes tako pri- jetno grejejo v toplem gnezdu Slovenskega Narodnega Doma, vse drugače piskali glede dolgov, ako ne bi bili katoliško misleči Slovenci tako dobrodušno neumi- ni in krepko pomagali graditi in vzdrževati sedanje njihovo to- plo gnezdo!

Kar ste bezali, ste pa izbeza- li! Hočete še več?

Sicer pa ni vredno odgovarja- ti na zafrkavanja in zavijanja vas rdečkarjev! Zavračal bom pač vaše laži in zmote, s kateri- mi zastrupljate naš narod in ga hujskate proti vsemu, kar je s katoliško Cerkvijo v zvezi, na vašo zafrkavanja pa ne bom od- govarjal. Ste preveč otročji in preveč zlobni! — Pika.

Rev. Matija Jager.

Vesti iz domovine

Sledeče novice mi piše sestra iz domačega kraja:

Na Zdolah pri Vidmu je umr- la v visoki starosti nad 80 let teta Neža Pajdaš. Pred nekaj leti ji je umrl mož Martin, tam- kajšnji dolgoletni župan. Ime- la sta tudi gostilno ob glavni lepi cesti, ki pelje proti Brežicam. Poznana sta bila na daleč na- okrog in mnogo njiju znancev se nahaja sedaj tu v Ameriki in drugod po svetu. Več sto otro- kom je bila botra v domači fari in sosednjih. Dobra in postrež- ljiva do vseh domačih in potni- kov, ki so se tam ustavili za ok- repčila. Bog ji bodi milostljiv, saj tudi Njega ni pozabila. Ra- da je zahajala v cerkev, kadar je le mogla.

Istotam je zadela huda ne- sreča daleč naokrog poznano blago ženo in trgovko gospo Jo- sipino Presnik. Nahajala se je par mesecev v Zagrebu v bolni- ci. Prestala je težke operacije na očeh. Zdaj je doma na Zdo- lah in je reva popolnoma osle- pela. Življenjska voditeljica ji je zdaj njena sestra, ga. Havel- katova iz Krškega. Sin Josip je med vojsko pel novo mašo in je nekje v stari domovini za župnika. Več članov te druž- ine je umrlo v najlepših mladih letih, kot tudi hišni gospodar. Ana Godlar, roj. Kuhar.

Dopis iz Collinwooda

Ta je pa lepa! Ali ste videli v časopisu na prvi strani: fara-

ni Marije Vnebovzete so za- zglel drugim faram. To je pa nekaj posebnega! Ali je to mo- goče? Mi tega nismo vedeli, to- da če drugi to pravijo, mora bi- ti že res. Ako se čutimo, da ni- smo vredni te hvale, se pa lahko sedaj izkažemo. V soboto 15. avgusta bo praznik Marije Vne- bovzete. Torej na isti dan se pokažimo, da smo res vredni te hvale. Ker imamo za tisti dan posebne kuverte, glejmo, da se izkažemo naši nebeski Gospej in da darujemo kar največ mogoče in s tem pospešimo dobro misel našega pomožnega župnika, Rev. Kužnika, da se bo cerkev pre- barvala prej ko mogoče.

Ker letos nimamo cerkvenega piktika, da bi pri tem napravili par tisočakov kakor druge fare, dajmo se pa v soboto izkazati, ko bomo imeli farno žegnanje in darujmo, kar največ mogoče in s tem pokažimo, da nam je res za napredek naše fare, kajti le z našo pomočjo zamore naš mladi župnik delo nadaljevati.

Mogoče ste nekateri že opazi- li, koliko se je izboljšalo in pre- naredilo naše cerkvene dvora- ne. Ali delo še ni gotovo. Mo- ramo še pomagati z denarnimi sredstvi, da pridemo do cilja in da se svetišče naše nebeske Go- spe prebarva, da se ne bomo sramovali, če se kak tujec zgla- si pri nas in si ogleda našo cerkev od znotraj.

Ako drugi farani zmorejo, da si postavijo lepo cerkev, bomo tudi mi zmogli, da si jo prebar- vamo in tako tudi nazunaj izka- žemo čast naši nebeski Materi. Zadnja kolekta v ta namen je prinesla premalo, da bi se mo- glo začeti z delom, torej pokažimo se sedaj bolj radodarne in glej- mo, da bomo prekosili vsoto, ki je potrebna za kritje stroškov.

Mogoče nekatere niste sliša- le czanilo, da bomo v četrtek 13. avgusta čistile cerkev. Pro- šene ste, da se vas veliko števi- lo zglaši. Čim več nas bo, prej bomo gotove. J. Z.

Detektiv, ki je bil preveč vesten

Izmučen, zapuščen, star mož, ki je živel samotarsko življenje v Pleru, Francija, je pred ne- kaj dnevi umrl. Želel si je smr- ti zadnjih petdeset let. Z njim je umrl eden najboljših detekt- vov prejšnje generacije, katere- mu se je obetala sijajna bodo- nost, da mu ni usoda z enim ma- hcm prekrizala račune.

Jean Latour, mladi detektiv, se je v francoski detektivski službi tako proslavil, da je bil kmalu imenovan za inšpektor- ja. Slučaj za slučajem je re- ševal in tiral zločince pred stol pravice.

Toda, čeprav je bil tako us- pešen v službi, njegovo dru- žinsko življenje doma ni bilo naveselo. Imel je mlado, lepo ženo, ki se je najbrže naveli- čala prebiti vse noči sama do- ma, ko je mož zasledoval zlo- čince, in je nekega dne pobeg- nila ter vzela seboj njiju ma- lega sinkota. Latour je bil ra- di tega silno potr, toda nje- gova služba mu je dala toliko opravka, da se ni utegnil uk- varjati s svojimi zasebnimi za- devami.

"Morda je še boljše tako," si je rekel. "Gotovo je dobila kakakega moškega, ki ji je boljši ko jaz in ki bo dobro skrbel zanjo in najinega otroka. In najin sin bo vzgojen v razme- rah, ki ne bodo v stiku s krimi- nalci, o katerih bi doma ved- no slišal."

Še z večjo vnemo se je udal svojemu težavnemu poklicu. Zločinci po vsej Franciji so imeli strah pred njim. Bil je znan kot človek, ki nikdar ne zatise očesa.

Čas je hitel naprej in po- tem je prišla naenkrat vest, da v severni Franciji terorizi- ra deželno nova roparska tolpa. Ljudje so pripovedovali, da na- čeljuje tolpi mlad mož, ki se ne ustraši pred nobeno nevar-

nostjo in ki ne da za svoje življenje počenega groša. Ko je bila v tistih krajih umorje- na in izropana stara kmečka dvojica, je postala tudi polici- ja v Parizu pozorna. Časopis- je je začelo opozarjati poli- cijo, naj pošlje inšpektorja Latourja na lice mesta, da po- lovi zločince.

Ko so povedali Latourju o tem, je nekaj časa premišljal, potem pa rekel:

"Dobro, zavzel se bom za to stvar, čeprav mi nekaj pravi in me sviri, naj ne grem tje. To bo imelo zame slabe po- sledice, čeprav si ne morem razložiti vzroka za to."

Kadar se je Latour zavzel za kako podjetje, ga je tudi izvršil. Odšel je iz Pariza. Podal se je na kraj umora in začel preiskovati. Bilo je to zamudno delo, vendar Latour ni odnehal. Končno je dognal, da morilec ni bil nihče drugi kot neki Georges Veron. Ni ga aretirali na prvo sumnjo, am- pak je zbiral obtežilno gradivo toliko časa, da je bil popolno- ma prepričan o krivdi mlade- ga moža. Preiskal je pretek- lost njegovo in dognal, da je bil nekaj časa član tatinske družbe. Latour je poizvedoval še dalje in pronašel, da je ži- vel Veron s svojo materjo pri nekem malopridnežu, ki je fanta že od mladih nog uril v žeparstvu.

Boljšje bi bilo za Latourja, če ne bi bil tako vesten v svo- jem preiskovanju. Toda bil je detektiv že predolgo, da bi od- nehal na polovici pota. Z vsi- vnemo je preiskoval Veronovo preteklost, njegovo mladost. In to poizvedovanje je prineslo na dan resnico, ki ga je zadela kot strela iz jasnega neba. To, kar je izvedel o Veronu, ga je strlo in uničilo njegovo na- daljno kariero.

Toda bil je detektiv z dušo in telesom, zvesto udan svoji službi. Aretiral je Verona in ga izročil sodišču, ki ga je kmalu poslalo pod giljotino vspricho dokazov, ki jih je bil predložil Latour.

Ko je bil Veron obsojen na smrt pod giljotino, je Latour odpovedal službo in se umak- nil v Normandijo, svojo rojst- no pokrajino.

In samo on in njegov šef sta vedela, da je bil morilec, ki ga je Latour izročil sodišču, nje- gov lastni sin. . .

70 letnica bitke pri otoku Visu

Morda ni še nikdar tako vrelo v srednji Evropi kot v letih od 1848 do 1870. Še živi- jo med nami očanci, ki so bili v bitkah teh let. Še imamo stare bojovnike, ki pripovedu- jejo o bitki pri Custozzi leta 1866. Tedaj je v Prusiji vla- lal mogočni Bismarck in raz- merje med Avstrijo in Prusko je bilo napeto in vojna neiz- ogibna. Slednjič sta Avstrija in Prusija sklenili v Gasteinu konvencijo zaradi Schlesswig- Holsteinske. A Bismarck je že tedaj izjavil, da so z "gastein- sko konvencijo le razpoke v stavbi zamazali." Kmalu se je Prusija pritožila, da Avstrija ščuva zoper njo. In zaradi Holsteinske, kamor so zoper konvencijo prikorakele pruske čete, je Avstrija smatrala to ka- za prelom miru in nastala je vojna. Vsa južna Nemčija se je pridružila Avstriji, sever- nonemške države pa so pristo- pile k Prusiji. Tedaj Nem- čija še ni bila enotna država.) Obenem pa je potegnila s Pru- sijo tudi Italija. Sedaj se je vnela vojna.

Najprej je bila vojna v Ita- liji na suhem. Po pruskem vojnem načinu naj bi pruske vojske čete napadle Avstrijo od severa, italijanske pa od ju- ga. Na Dunaju naj bi se obe vojski združili in zadeli Av- strijo v srce. A poveljnik av- strijske vojske v Italiji, nad- vojvoda Albrecht, je popolno-

Slovenski Lovski Klub Barberton

(Piše tajnik)

Na 4. julija se je vršila tek- ma štirih slovenskih lovskih klubov, spadajočih v SLZ, pri Euclid Rifle klubu na Močilni- karjevi farmi. Kakor je čita- teljem že znano, je naš klub od- nesel zmago z nekaj točkami. Jaz se sicer strinjam s tem, da je zmaga na naši strani. Stri- njam se pa ne s tistim klubom, ki ni pripeljal po pravih dolo- čene kvote strelcev na strelišče. Nadalje se ne strinjam s pred- sednikom SLZ, ker ni deloval na to, da se pravil ne krši. Bi- lo mu je pravočasno naznanje- no, da dotični klub ne bo posta- vil v tekmo več kot deset članov, čeprav je pri klubu okrog 30 članov. Po mojem mnenju bi moral biti vsak član, naj bo pri- enen ali drugem klubu, pripra- vljen za v tekmo, če se za to za- nimajo.

Pri našem klubu je 25 čla- nov in smo pripravljeni posta- viti v tekmo 25 strelcev in ne samo 15. Po pravilih bi se mo-

rali ravnati in to radi preroka- nja med članstvom, kar se go- tovo pri vsakem klubu opazi pri tekmi. Na primer: Njega je dal v tekmo, mene pa ne! Jaz ali oni bi jih gotovo več zbil itd.

Torej za prihodnjo tekmo, ki se ima vršiti pri Rainbow Hunt- ing & Fishing klubu v nedeljo 30. avgusta, apeliram na vse klube, da dajo v tekmo po 15 čla- nov, najmanj, da ne bo preroka- nja brez potrebe.

Na zadnji seji smo sklenili, da naš klub priredi piknik v ne- deljo 16. avgusta na strelišču v Rittman, O. Na programu bo- do razne tekme z nagradami. — Kdor bo srečen, bo dobil lovsko puško dvocekov. Za najboljšo postrežbo v vseh ozirih bo pre- skrbljeno. V imenu našega lov- skega kuba vljudno vabim vse prijatelje našega kluba, da nas obiščete v nedeljo 16. avgusta na strelišču v Rittman, Ohio. Z lovskim pozdravom,

Frank Čič, tajnik,
56—20th St. S. W.

Če verjamele al' pa ne

Amerikanci nekatera naša imena težko izgovarjajo. Ka- dar moram po ameriško "spelati" moje ime, je toliko tistih "e" notri, da jih včasih, če se mi mudi, povem nekaj preveč ali pa nekaj premalo. Ampak rad bi pa slišal, kako- bi Amerikanec izgovoril ime: Matevž Predikaca.

Počasi bo prišlo vse na dan. Včeraj sem zvedel, kako so tri clelandske gracije pele pod- oknico našem Lojzetu v Gene- vi. Na počitnicah so bile pri Strojnovih, pa jih je lep več- er navdušil, da bi šle zapet podoknico Lojzetu, ki je po- čitnikoval pri Gramcu. Pevke so vse tri izborne, sami an- geljski glasovi. Ko so izra- čunale, da bo Lojze že v mrvi, pa jo odrinejo proti Gramčevi farmi. Tako približno so ve- dele, kje je farma.

Ko prevozijo par milj, reče ena: "Tale farma je!" Dobro. Zavijejo na dvorišče, soferka ustavi motor, ker niso rabile nič basa in iz avta se oglasi koprneča: Luna sije, kladvo bije, . . .

Tri kitice so izpele in pri zadnji so se ozirale okrog, če ne bo kaka pohvala od kod pri- leleta ali vsaj prišla.

Nič, na farmi vse tiho in mirno.

"No, tile dedci pa spijo ko klade," ena pripomni. "Dekle- ta, dajmo še eno, pa malo bolj naglas."

In že zaplava preko genev- skih vinogradov: Ko pridem jaz k tebi ponoč. . .

Tedaj se pa prikaže v hiši luč. Našim puncam zaigrajo srčeca v sladki nadi, da bodo zdaj lepo pohvaljene za lepo petje. In res, vrata se odpro in od hiše sem se zasliši hre- ščeč glasu:

"Where in the Gods name you think you are! Get the h. . . out here!"

Jej, to je pa hud poper za postrtovalne pevke. Kaj mor- da niso prav prišle? Saj res, mož se krega po angleško, ne bo našega pokolenja. Pa si ga ena upa vprašati:

"Mister, please, is'nt this Joe Gramces farm?"

"No! And it never was. — Gramces farm is the fourth farm further down! Good night!"

O, Marička, ali je bilo de- kletom vroče, da so ga tako polomile. Pa še bolj vroče jim je bilo, ko so potem zvedele, da so pele podoknico farmer- ju, ki je židovskega pokole- nja. O je, o jej!

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Pridite za menoj!"

Skočil sem na najbližnjega konja in odhitel za tatovi.

In kar sem slutil, se je res že zgodilo.

Niže spodaj v dolini je visel eden Kurdov na vranu, se ga krčevito oklepala z rokami in nogami, vranec pa je brcal in skakal v divjem plesu, da bi se ga iznebil. Nisem se prijel, da bi ga iznebil. Nisem se prijel, da bi ga iznebil. Nisem se prijel, da bi ga iznebil.

Vranec se je obrnil, priskakljal k meni in obstal.

Nemudoma sem presedel na vranca. Kurd se je pobral in zbežal. Prijel sem pištolo za cev, šinil mimo njega, se sklonil in ga udaril z ročajem po glavi, da se je zgrudil.

Brž sem spet djal pištolo za pas pa si odvil lasso. Tatova sta izginila za ovinkom.

Položil sem vranca pest med ušesa:

"Rih —!"

Šinil je kakor ptič po zraku. Koj sem dohitel drugega.

"Stoj! Doli s konja!"

Obrnil se je in se prestrašil. Ubogal pa ni, še hitreje je pogljal konja.

Že sva si bila vstric. Vrgel sem nezmotljivi jermen, zanka se je zadržila, ga potegnila s konja in vlekla po tleh. Zadržal sem vranca, razjahal in stopil k njemu.

Nepremično je ležal, nezavesten je bil.

Odvil sem lasso, napravil novo zanko, pustil nezavestnega Kurda, zajahal in hitel dalje.

Tudi tretjega sem kmalu došel. Saj je bilo dolina ozka, na desni in levi nedostopna, nikamor mi nista mogla uiti.

"Stoj!" sem mu zaklical. Ni ubogal.

Spet je zažvižgal lasso, spet se je zadržila zanka in povežala tatu roke, še nekaj skokov in vranec je obstal. Kurd je ležal na tleh, pa ni bil brez zavesti, posrečilo se mi je, da sem vranca hitro ustavil.

Razjahal sem, ga še tesneje povežal z lassom in postavil na noge.

"Take so torej tiste ribe, ki ste mi jih mislili loviti! Kako ti je ime?"

Ni odgovoril.

"Prej pa nisi bil mutast. Govori, če hočeš, da ti prizanesem. Kako ti je ime?"

Spet je molčal.

"Pa dobro! Leži tu, da pri vlečejo še tvoja tovaršila!"

Sedel sem poleg njega. Tovaršila so že prihajali po dolini, tatove so vlekli s seboj.

Komaj nekaj minut je minulo, pa smo bili spet vsi skupaj, spet smo imeli svoje konje, pa še tatove povrh. Najimnitnejšo pa je pogodil dobri Allo. Medtem ko smo se pehali za ubeglih mi tatovi, je pobral postrvi v svojo odejo in jih prinesel za nami.

Koj smo izkopali plitvo jamo, zakurili in spekli ribe na ražnju, seve brez masti in začimb. Pa za nas so bile prijetna sprememba v našim enoličnem jedilnem listu.

Tudi David Lindsay je spet našel svoj dobro voljo. Tem slabše volje pa so bili ujeti Kurdi. Kratko je bilo njihovo veselje, kratek njihov sprehod. Molčali so, še pogledati nas niso upali.

Pojedli smo ribe pa se lotili ujetih tatov.

"Zakaj ste nam ukradli konje?"

"Ker jih nujno potrebujemo. Begunci smo."

Tak izgovor je bil seve uvaževanja vreden, posebej še, ker velja pri Kurdih konjska tatvina za junaštvo.

"Mlad si še. Še živijo tvoji starši?"

"Da. Tudi tovaršila imata še starše. Tale tukaj je celo oženjen in ima otroke."

"Zakaj ne govorita?"

"Gospod, sramujeta se."

"Ti pa ne?"

"Eden vendar mora odgovarjati."

"Nimaš podobne, da bi bil slab človek. Smilite se mi, poskusil bom, ali bo mogoče izprositi za vas milosti pri tovaršilih."

Pa to pot sem s svojo prizanesljivostjo propadel. Zaman sem prosil. Vsi, tudi Haleb in Anglež so zahtevali kazni. Lindsay je predlagal batinanje, pa je svoj predlog umaknil, ko sem mu razložil, da je taka kazen sramotna za nas, pa tudi za Kurde.

"Torej jih ne bomo batinali," je pravil. "Well, pa jim posmodimo brke!"

Njegovemu predlogu sem se moral smejati. Prevedel sem ga tovaršilem, vsem je ugajal. Zvezali smo tatove in v nekaj minutah je bila operacija izvršena. Le še ožgane kocike so jim štrlele pod nosom in na bradi.

Izpustili smo jih. Niso se branili. Niso zinili besedice. Pa ko so nas zapuščali, sem se ustrašil pogledov, s katerimi so se poslavljali od nas.

Dobro smo se počili pa se odpravili.

Pred odhodom je stopil Mohammed Emin k meni in me vprašal:

"Emir, ali mi boš storil uslugo?"

"Kako?"

"Posodil bi ti za danes vranca."

Res, navihani je bil šejh Mohammed! Izmisli si je zviti izgovor, "posodil" bi mi vranca za en dan, pozneje morebiti že za dva dni in za več!

Tako je mislil spet spraviti vranca v mojo posest. Računal je z mojim mehkim srcem in z mojo popustljivostjo. Pa računal je slabo.

"Ne potrebujem vranca," sem suho dejal.

"Pa vsak trenutek utegnemo naleteti na priliko, da ga boš spet potreboval! Prav kakor sedajle! Allah vedi, v kake prilike bomo še prišli."

"Če ga bom potreboval, te bom že prosil zanj."

"Pa se utegne zgoditi, da ne bo časa, effendi. Sam si dejal, da utegnemo doživeti položaje, ko se bo treba naglo odločiti in ko od trenutka zavisijo življenja! In pa, saj nikogar drugega noče nositi! Jezdi ga ti, effendi, samo tebe še nosi."

"Dobro, jezdi ga bom, pa s pogojem, da ostane tvoja last."

"Moja last bo."

Nisem hotel biti nespravljen in oduren. Preveč bi bil zalil starca, ki je že gotovo bridko obžaloval svoje nepremišljene besede. Vzel sem torej vranca, pa le na posodo in sem trdno sklenil, da ga ne vzamem nikdar več v dar.

Kdo bi slutil, da bo prišlo čisto drugače?

Padel je v boju

Pot nas je peljala dalje proti jugu. Gorovje Zagros se je dvigalo na naši levici. Pozneje smo dolino zapustili in jezдили po zelenih gorskih planotah. Proti večeru smo se bližali visoki, samotni skalnati sten. Pod njo smo se namenili prenočiti, da bi bili varni pred vetrom.

Jezdil sem na čelu, zavil krog skale — in malo da nisem pojahal mlado kurdijsko ženo. Otroka je nosila v naročju in pravkar je mislila tudi zaviti krog skale. Zelo se me je prestrašila.

Ob robu goščave je stalo veliko kamenito poslopje. Zasodil sem po njegovi zunanosti, da gotovo ni last navadnega Kurda.

(Dalje prihodnjič)

Kako kuje življenje...

Pomoč o pravem času

"... Danes smo podpisali papirje. Ta kupčija naju bo zopet postavila na noge in sedaj bova lahko govorila o tisti hišici na deželi. Kako je sinko? No, zdaj mu bom lahko kupil ponija. Domov bom prišel jutri večer ob šestih z vlakom. Pridita s sinkotom na postajo. Tvoj ljubeči soprog Frank."

Frank Lathrop je zganil gornje pismo, ga vtaknil v zaletko, na katero je napisal naslov svoje žene. Potem je brskal v denarnico za znamko, ko zasliši trkanje na vrata. — Gre proti vratom in jih odpre. Na hodniku je stalo rdečelasko dekle s pisanim zvezkom v roki.

"Ali ste vi trkali?" vpraša Frank.

Rdečelaska se je ljubko nasmehnila. "Hišnico v tem hotelu nadomestujem. Dekla, ki je uredila vašo posteljo, je povedala, da je žimnica raztrgana. Ali dovolite, da pogledam?"

"O, seveda," odgovori gost in se umakne od vrat.

Rdečelaska je stopila k postelji in odgrnila rjuhe. Potem se pa začudi: "Mora biti kaka pomota, ker žimnica je čisto dobra," je pojasnjevala.

"Ali pa nisem prišla v pravo sobo. Morda mi dekla ni dala prave številke od noge. Oprostite, da sem vas nadlegovala."

"Nič hudega," hiti zatrjevati Frank Lathrop vljudno.

"Takoj ji bom naročila, naj pride in spravi posteljo v red," se še nekaj opravičuje hišnica, ko že drži roko na kljuki vrat: "Je že dobro, hvala lepa," zamrmra gost in se zopet obrne proti mizi.

Slišal je, kako so se vrata zaprla. Ozrl se je preko rame in ostrmel. Dekle je še vedno stalo tam. Res je vrata zaprla, toda ni šla ven. In ko Frank strmi vanjo, dekle pri me za svojo bluzo z obema rokama, si jo spredaj pretrga, nakar si seže z rokama v lase, si jih razmrša, da so lasniki kar leteli z glave.

"Kaj pa to pomeni?" začuden vpraša gost.

V istem hipu se zasliši trkanje na vrata. Dekle skoči preko sobe in se vsede na posteljo. Vrata se odpro in rdečelaska na postelji zavpije:

"Oh, moj mož je!"

Frank Lathrop je stal kakor okamenel in strmel v tri možake, ki so stopili v sobo. Prvi je bil majhen možiček.

lisičjih oči, ki se je zadržal nad dekletom:

"Tako! Torej sem te vjel! Torej s temle človekom imaš sestanke! No, sodnik bo imel zdaj besedo!"

Frank Lathrop je prišel k sapi in vzkliznil: "Aha, torej je raket! Stara igra, kaj ne?"

Obrnil se je k tretjemu možaku, rekoč: "Vi se mi zdite nekako pošten. Ne vem, ali ste v zvezi s temi sleparji ali ne. Prisegam pa vam, da tega dekleta še nikdar prej nisem videl."

"Aha, še nikdar je niste videli," se zopet oglasi mali mož. To se bo že videlo, ko bom povedal pred sodnikom, da sva šla za vami do hotela s tem možem (pokazal je na drugega moškega). Iz parka sta šla ž njo skupaj in pred vrati sta se ločila. Vi ste šli v hotel pri glavnih vratih, ona pa pri stranskih. Potem sva šla po hotelskega detektiva in vsi trije smo vas zasačili."

"Res, nekam slabo izgleda za vas," je pritrdil možak, ki je bil predstavljen za detektiva.

Lathrop je obupno zrl na tujce. Dekle je ihtelo na postelji.

"Torej imaš tegale rajši kot mene," ji je oponesel možiček. "No, kar imej ga!"

Potem se je obrnil do Lathropa: "Upam pa, da boste toliko poštini da jo boste poročili, potem ko jo boste vlekli skozi blato po sodnijah."

Lathrop je prebledel, stisnil pesti in stopil tik pred moža: "Vrag te vzemi, baraba! Prav dobro ti je znano, da sem že poročen. Zato si me pa tudi izbral za svojo žrtev. Še eno besedo zini, pa..."

Tedaj je pristopil hišni detektiv. "Le nobenega javnega škandala ne tukaj. Stvar je že itak slaba za hotel. Slabo ime bo dobil. Držali bomo to tajno kolikor mogoče. Če pa boste postali nasilni, vas bom uklenil."

Lathrop je uvidel, da je v pasti. Dobro se je zavedal tega. Pomislil je na svojo ženo, ki je ne bo mogel prepričati, da je pri vsej stvari samo žrtev raketirjev. Obupno je vil roke in resignirano rekel:

"All right, premagan sem. Koliko zahtevate?"

Pri teh besedah so vsi postali pozorni in lokavi pogledi so ga precejnevali.

"Jaz zahtevam ločitev zakona," je rekel mal imož. — "Seve, to bo stalo dosti denar-

ja. Nič več kot prav, da plačate te stroške vi. Zdaj je samo vprašanje, ali naj tožim za razpoko tukaj, ali naj se peljemo v Reno. V zadnjem slučaju bi vaše ime ne prišlo v časopise. Ampak stroški bodo večji."

Lathrop se je s težavo premagoval. "To je čisto navaden rop! In menda moram vse požreti in plačati. Stvar v javnost ne sme priti, da o tem ne izve moja žena." Globoko je požrl slino in segel po čekovni knjigi.

"Koliko?"

Možak z lisičjimi očmi se je obližnil.

"Well, ne maram vas pritisniti ob zid. Mislim, da bo 5.000.00 dovolj za vse stroške."

Lathrop je vzrotil: "Naj me vrag vzame, če bom to potrpe! Bomo šli pa na sodišče in se tam udarili."

"Dobro," je rekel možiček, "in časopisje bo pisalo o debelih črkami. Prepričan sem, da mi bo porota prisodila najmanj \$25.000, ker ste mi zapeljali ženo. Priče so tukaj. Hišni detektiv bo pričal, v kakšnem stanju smo vaju zasačili. Premislite si dobro, Mr. Lathrop."

Frank Lathrop je bil uničen. "Dobro, naj bo \$5.000. Ali boste vzeli ček?"

Mož je prikimal. Lathrop se je vsedel k mizi in naglo pisal na ček. Potem je vstal in pokazal na ček na mizi: — "Tamle je ček. Toda zapomnite si, da vas bom za to nekoč še pošteno premlatil."

Mož z lisičjimi očmi se je prihljujeno splazil k mizi in zgrabil ček, rekoč:

"Tako je! Zdaj mislim, da je vse poravnano."

"Težko, da je!"

Nov glas je izrekel te besede sem od vrat. Prisotni so se obrnili in strmeli v vrata. Tam so stali trije možje. Prvi je odgrnil suknjo in pokazal na lesketajoči znak od policije. Za njim sta stala dva krepka možaka.

"Dovolite, da se vam predstavim," je rekel došlec smehljaje. — "Jaz sem detektiv Graydon. Dovolite, Mr. Lathrop, da spravim ček, da bo za prvo tem raketirjem, katere vse dobro poznam. Policijski voz bo skoro tukaj in in odpeljal te-le ptičke."

Frank Lathrop je strmel v detektiva.

"Zelo mi je neljubo, da ste bili nekaj časa v taki zadregi. Toda moral sem dopustiti, da so šli raketirji s svojo vlogo do konca, ker drugače ne bi imel dokazov proti njim. Počakati sem moral toliko časa, da so vzeli vaš ček."

"Toda jaz vse stvari ne raz-

umem," je rekel Lathrop.

"Je čisto enostavno," pojasnjuje detektiv. "Bil sem baš pri hotelskem detektivu, ko sem dobil namig. In hišni detektiv je oni možak, ki je prišel z menoj, ne oni, ki se vam je prej predstavil za takega. Tisti je v zvezi s temi raketirji. Vedno delajo skupaj."

"Toda kako ste izvolili vso stvar?"

"Prav lahko! Nočna telefonistka v hotelu je slišala razgovor med tole rdečelasko in tem možičkom, ki pravi, da je njen mož. Ko je telefonirala, je telefonistko ozmerjala, ker jo je prepočasi zvezala z zahtevano številko. To je telefonistko tako razjezilo, da je iz same jeze poslala razgovor, ki ga sicer ne sme. In rdečelaska je povedala, da bo v tej sobi natančno ob 5:30 in naj bo v tem času tudi on pri vratih s pričami. Vas je telefonistka poznala, Mr. Lathrop, ker ste vedno tako vljudni. Takoj je vedela, kaj raketirji namenjajo z vami. Šla je k managerju, in ta je poklical mene. Tako imamo zdaj ptičke v pasti, iz katere se ne bodo tako poceni izmuznili."

"Torej tako delajo," je bilo vse, kar je mogel reči Lathrop, ki se je globoko oddahnil, ko je ostal sam v sobi. — Vzel je v roke pismo, ki ga je pisal svoji ženi in ga lahkega srca vrgel v hotelski poštni nabiralnik.

Prijeten card party

Cleveland (Newburg), O. — Na zadnji seji podružnice št. 15 SZZ je bilo sklenjeno, da priredimo po seji 12. avgusta (danes zvečer) card party v SND na 80. cesti. Čisti preostanek se bo porabil za nakup oblek drill teamu naše podružnice. Pridite v velikem številu, drage članice, in pripeljite tudi svoje domače in prijatelje. Vabimo tudi naše sosedne podružnice, da nas posetijo. Radevolje vam bomo povrnil ob enaki priliki. Vstopnina za igranje bo 25c. Deležni boste tudi prigrizka. Najboljši igralci bodo pa prejeli lepe nagrade. Vsak, ki ga veseli ples, se bo lahko zasulak. Za suha grla in prazne želodce bo vsega dovolj na razpolago.

Sploh vabimo vse cenjeno občinstvo, da nas posetite danes večer.

Ker je danes tudi naša redna mesečna seja, se naznanja članicam, da se bo pobiral assessment že ob šestih zvečer. Seja se prične pa ob 6:30 in card party se prične ob osmih. Vzemite to na znanje, drage članice.

Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki zahvalim v imenu podružnice Mr. John Sušniku za podarjene vstopnice za ta card party. Mr. Sušnik je prodajalec pri Kremzar Furniture Co. in če bo katera potrebovala električno ledenico ali kaj drugega, naj se obrne do Mr. John Sušnika.

Pozdrav vsem članicam SZZ po širni Ameriki, kakor tudi vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Pauline Zupančič.

DNEVNE VESTI

Delavci napadajo rekord Landona

Des Moines, Iowa, 11. avgusta. J. C. Lewis, predsednik Iowa Federation of Labor, je danes napadel delavski rekord republikanskega kandidata za predsednika Landona. Lewis je govoril na državni konvenciji delavske zveze. Dejal je, da gov. Landon dovoli, da prihaja delo jetnikov na javni trg in da je rad klical narodno gardo v službo, kadar se je kje pojavil kak stražnik. Nujno je priporočal, da vsi delavci volijo za predsednika Roosevelta.

Tigrinja bo najvrž imela mladiče z levom

Massapequa, N. Y., 11. avgusta. Frank Buck, znani lovec na divje zveri, je včeraj povedal, da bo imela njegova tigrinja v nekaj tednih "porod," kot posledica spojitve z njegovim afriškim levom. Fr. Bucka je vzelo deset mesecev, da je pripravil živali, da sta se spoprijaznila, in če se "porod" izvrši, tedaj bo to šele drugi znani slučaj na svetu.

Nekoč je neka levinja v Indiji, ki je bila sparjena s tigrin, imela mladiča, katerega je maharadža iz Pattale podaril Londonu, toda je zver kmalu poginila.

Ogenj uničil državno blaznico v Iowi

Mount Pleasant, 11. avgusta. V obednici tukajšnje državne blaznice je včeraj nastal ogenj, ki se je tako hitro razširil, da ga niso mogli ognjegasci iz petih bližnjih mest kontrolirati. Nad en tisoč blaznežev so pravčasno rešili iz poslopja. Pet vlakov Burlington železnice je dospelo v mesto, da so prepeljali nesrečnike v druge državne zavode. Poslopje je popolnoma pogorelo.

Narodni dohodki znašajo 63 bilijonov

New York, 11. avgusta. — Dohodki vsega ameriškega naroda bodo znašali letos najmanj 63 tisoč milijonov dolarjev. To so najvišji narodni dohodki od leta 1930. V ameriških tovarnah se je proizvedlo v prvih šestih mesecih letošnjega leta za skoro \$20.000.000.000 vredno blaga. Letošnji skupni dohodki bodo za osem tisoč milijonov dolarjev višji kot so bili lansko leto.

Angleški kralj Edvard v Dalmaciji

Šibenik, Dalmacija, 11. avgusta. Angleški kralj Edward VIII se je včeraj vkrcal na jahto Nahlin in bo en mesec križaril po Jadranskem morju, deloma pa bival na raznih dalmatinskih otokih. Včeraj ga je pozdravljalo tisoče oseb, med njimi mnogo ameriških državljanov, ko se je podal na svojo jahto.

MALI OGLASI

V Carey, Ohio!

Naznanjam, da imam še nekaj sedežev na truku, s katerim odpeljem v soboto na božjo pot v Carey, Ohio. Priglasite se vsaj do petka, da ne bo prepozno. John Oblak, 1161 E. 61st St. Tel. Henderson 2730.

Stanovanje

se išče v Collinwoodu ali v Nottinghamu, štiri sobe, za dva človeka brez otrok. Kdor ima kaj naj naznanj v uradu tega lista. (191)

Naprodaj je

grocerija in mesnica v sredini slovenske naselbine v Collinwoodu. Velik promet in gosta naseljena okolica. Naslov se pozve v uradu tega lista. (191)

Stanovanje

se odda v najem. Štiri sobe in kopališče. Vprašajte na 1095 Addison Rd. (191)

Peč naprodaj

za kuhinjo. Peč je na plin. Proda se po nizki ceni. Peč je v dobrem stanju. Vprašajte po 5. uri popoldne na 1100 E. 64th St. (190)

Poceni hiša

Proda se hiša na Kewanee Ave., 6 sob, 3 zgorej, 3 spodaj; 7 let stara, v dobrem stanju, cena je \$4.000, tukaj \$1.000, ostalo po \$30 na mesec, samo 5% obresti. Več se poizve pri F. J. Turk, 836 E. 185th St. telefon KENmore 0153-W. (x)

Jack London:

ROMAN TREH SRC

Svećenik si je ogledal Torresa od vseh strani in naenkrat je zamolklo vzkliknil. — Naglo se je obrnil in prižgal ogenj na oltarju. Toda plamen se je dvignil in zopet ugasnil.

— Božanstveno sonce se je zezlo, — je ponovil svećenik in izgubljene duše so se začele trkati na prsa, stokati in tarnati. — Sonce noče žrtev, ker je pogasilo ogenj na oltarju. Čakajo nas čudne reči. Tu je globoka tajnost, ki jo smem poznati samo jaz. Tujcev ne bomo sežigali na oltarju — takoj. Počakati moram, da se mi razodene volja božanstvenega sonca.

Zamahnil je z roko v znak, naj se plemo vrne v svoje kočee. Prekinil je obred in odredil, naj odvedejo ujetnike v Veliki dom.

— Ničesar ne razumem, — je zašepetal Francis Leonciji na uho. — Upam pa, da nam dajo vsaj jesti.

— Poglejte no onole deklico, kako je lepa, — je dejala Leonciji in pokazala Francisu dekletce, ki se je po svojem inteligentnem obrazu razlikovalo od drugih izgubljenih duš.

— Torres jo je že opazil, — je zašepetal Francis. — Videl sem, kako ji je migal. Tudi on

si ni na jasnem, kaj se tu godi, vendar pa noče zamuditi ugodne prilike, da se seznani z lepo deklico. Paziti moramo nanj, zakaj mož je velik hinavec in naju lahko vsak čas izda, če mu bo kazalo, da si reši na ta način življenje.

Ko so jih privedli v Veliki dom, so jim kmalu dali jesti. V glinastih lončkih so jim prinesli čiste studenčnice in nekako kašo iz mesa in sadja. Poleg tega so dobili vroče blince iz zmlete koruze, podobne španskim tortillam.

Ko je ženska, ki jim je prinesla jedila, odšla, je ostala pri njih samo deklica. Torres se ji je začel zopet dobrihati, toda ona se ni zmenila zanj. Nepremično je gledala Leoncijo, ki ji je bila očividno zelo všeč.

— Najbrž bo tole gospodinja, — je dejal Francis. — Veste, prav kakor deklice v samojških vaseh, ki morajo kratkočasiti vse tujce in goste. Izberbo jih veliki svećenik zato, ker so lepe in inteligentne. Pri vseh obredih in ceremonijah igrajo glavno vlogo. In ta deklica je zelo podobna onim v samojških vaseh — dasi je še nekoliko premlada.

Deklica se je približala Leonciji in dasi jo je prekrasna tujka očarala, se ji vendar ni poznalo, da bi jo imela rada.

— Povej mi, — je dejala deklica v čudnem starošpanskem narečju svojega plemena, — ali je ta-le mož res kapitan Da Vasco, ki se je spustil na zemljo iz svojega solnčnega doma.

Torres je povesil oči, potem se je prijazno nasmehnil, poklonil in izjavil:

— Da, jaz sem Da Vascovega rodu.

— Ne. Da Vascovega rodu, temveč sam Da Vasco — ga je opozorila Leonciji po angleško čes, naj pazi na svoje besede.

— Imenitna ideja, — kar sprejmite to vlogo, — je dejal Francis po angleško, da bi ga deklica ne razumela. — To nas lahko reši iz pasti. Njihov svećenik mi nič kaj ne ugaja. Računati pa moramo s tem, da je neomejen gospodar in vrhovni poveljnik Izgubljenih duš.

— Da, naposled sem se vendar vrnil s solnca na zemljo, — je dejal Torres deklici. Začel je takoj igrati vlogo Da Vascu.

Dolgo ga je gledala. Iz njenih oči so odsevali najprej pomisleki, potem nada in naposled vera. Nato se mu je spoštljivo poklonila, pogledala mimogrede Francisca in se zopet obrnila k Leonciji. Nasmehnila se ji je tako prijazno, da se je takoj videlo, da jo ima rada.

— Nisem vedela, da je bog ustvaril tako krasne ženske, kakor si ti, — je dejala deklica in se počasi obrnila k vratom. Ustavila se je na pragu in pripomnila: Tista, ki sanja, je sicer prekrasna, vendar se pa nekam čudno razlikuje od tebe.

Komaj je pa deklica odšla, se je pojavil na pragu veliki svećenik v spremstvu mladeničev, ki so prišli menda z namenom pospraviti posodo in ostanke jedi. In res so začeli eni pospravljati posodo, dočim so planili drugi na svećnikovo povelje na tujce ter jim zvezali na hrbtu roke. Odvedli so jih k oltarju božanstvenega solnca, kjer so bile zbrane vse izgubljene duše.

Tu so opazili nekaj novega. Pri oltarju je stala na trinožniku posoda, zraven so bili zabiti v zemljo trije koli. Francisca, Torresa in Leoncijo so privezali

k tem kolom, nakar so jim začele izgubljene duše metati pod noge suhljad. Nametale so jim suhih vej do kolen.

— Zdaj pa le pogum — pokažite, da se pretaka po vaših žilah vroča španska kri! — je dejal Francis Torresu hotče ga poučiti in razžaliti. — Vi ste Da Vasco in konec besedi. Stoletja so minula, od kar ste zapustili zemljo. U t v tej dolini ste živeli in poveljevali pradedom teh izrod-

kov.

— Umreti morate! — se je oglasil veliki svećenik in izgubljene duše so prikimalle. — Že štiristo let živi naše plemo v tej dolini in še noben tujec se ni vrnil iz nje. Vsakega smo ubili. Vas nismo ubili — in glejte, kako se je božanstveno solnce razjezilo: naš sveti ogenj je ugasnil.

Pri teh besedah so izgubljene duše zastokale in zatulile ter se začele trkati na prsa.

— Zato pa, da potolažimo jezo božanstvenega solnca, morate takoj umreti.

— Drži jezik za zobni in čuvajte se vsi, ki nam segate po življenju, — je zakričal Torres, ki sta mu Francis in Leonciji po vrsti šepetala Da Vascovo vlogo. — Jaz sem — Da Vasco. Pravkar sem se spustil s sonca na zemljo.

Prikimal je z glavo, čes, le pogledajte, kako visoko je moje kraljestvo. Z roko ni mogel kazati na svojo domovino, ker je bil privezan k mramornatem kipu.

— Jaz sem pravi Da Vasco. Vaše pradede sem pripeljal v to dolino pred štiristo leti in pustil sem vas tu, da počakate na moj povratek.

Svećenik sonca je očividno kolebal.

— No, kaj praviš, svećenik, odgovori vendar božanstvenemu Da Vascu! — je zaklical Francis osorno.

— Kako naj vem, da je res božanstven? — je ugovarjal svećenik. — Mar mi nisem tudi jaz podoben? A jaz kljub temu nisem božanstven. Mar sem jaz Da Vasco? Kaj mislite, da Da Vasco ne more biti ta hip na solncu? Vem namreč, da me je rodila ženska pred osemindesetimi leti in da nisem Da Vasco.

— To ni odgovor, ki si ga dolžan dati Da Vascu! je zakričal Francis ter se ponižno poklonil Torresu ter mu zašepetal po angleško: več poguma in dostojanstvenosti, vrag vas vzemi, več dostojanstvenosti pokažite!

Svećenik je nekaj časa kolebal, nakar se je obrnil k Torresu, rekoč:

— Jaz sem zvest služabnik sonca. Ni mi lahko prekršiti svečano zaobljubo. Če si res božanstveni Da Vasco, mi odgovori na vprašanje.

Torres je nagnil glavo in prikimal tako dostojanstveno, da bi človek res mislil, da je neko nadnaravno bitje, ne pa lopov in hinavec.

— Ali ljubiš zlato?

— Če ljubim zlato, vprašuješ?

— je vzkliknil Torres. — Saj sem vendar veliki vladar sonca, a sonce je narejeno iz zlata. — Zlato? Zame pomeni zlato toliko, kolikor blato pod nogami ali syake, iz katerih so narejene vaše ogromne gore.

— Bravo! — je zašepetala Leonciji.

— Če je tako, o božanstveni Da Vasco, — je dejal svećenik sonca ponižno, dasi ni mogel skriti zmagovalne nade v svojem glasu, — potem boš lahko prestal starodavno in običajno preizkušnjo. Damo ti piti raztopljenega zlata, in če boš mogel potem še reči, da si Da Vasco, se ti poklonimo in priznamo, da si nadnaravno bitje. Deležen boš vseh časti. V našo dolino so prihajali včasih sovražni tujci, ki so vedno hrepeli po zlato, ko smo pa potolažili njihovo jezo, niso hoteli več zlata, zakaj bili so mrtvi.

Izgubljene duše so ga začudeno gledale, tujci so se spogledali, sluteč, kaj to pomeni, svećenik je pa posegel v usnjeno vrečo in začel metati v lončeno posodo cele pesti zlata. Ujetnike so privezali tako blizu trinožnika, da so lahko natančno videli, kako se je zlato topilo in napolnilo posodo z zlato tekočino.

Mlada deklica, ki je morala biti med izgubljenimi dušami v posebnih časteh, se je približala svećeniku sonca in izpregovorila tako glasno, da so jo vsi slišali: — To je Da Vasco, kapitan Da Vasco, božanstveni kapitan Da Vasco, ki je pred mnogimi, mnogimi leti pripeljal v to dolino naše pradede.

Svećenik je namršil obrvi, da bi deklica umolknila. Toda ona se ni dala motiti. Ponavljala je svoje besede, ter kazala zdaj na kip, zdaj zopet na Torresa. In svećenik je slutil, da se mu žrtve izmuznejo iz rok. Tisti hip je preklinjal v duši grešno ljudstvo in ljubavno razmerje z njo.

Notranjost ameriške jeklarne, kjer si tudi naši ljudje s krvavimi žulji služijo svoj kruh.

Notranjost ameriške jeklarne, kjer si tudi naši ljudje s krvavimi žulji služijo svoj kruh.

žensko, ki mu je zapustila to dekico.

— Molči! — je zapovedal dokaj osorno. — To so stvari, o katerih ti nimaš pojma. Če je on res kapitan Da Vasco, lahko pije raztopljen zlato, pa se mu ne bo nič zgodilo.

Po teh besedah je nalil svećenik raztopljenega zlata v svinčeni vrč. Na njegovo povelje je nekaj mladeničev odložilo svoja kopja in se je približalo Leonciji z očividnim namenom da ji odprejo usta.

— Stoj, svećenik! — je zakričal Francis na vso moč. — Ona ni Da Vasco, pa tudi z božanstvom nima nič opraviti. — Freizkusi raztopljen zlato na Da Vasco.

Torres ga je srdito pogledal. — Le pogum in držite se dostojanstveno! — mu je dejal Francis po angleško. Odklonite preizkušnjo. Nagnite se, kakor da hočete piti, pri tem jim pa pokažite notranjost čelade.

— Nočem piti! — je zakričal Torres v nepopisni grozi, ko se je obrnil svećenik k njemu.

— Moraš piti! Če si res Da Vasco, božanstveni kapitan Da Vasco, boš pil in mi se prepričamo, da si Da Vasco. Poklonimo se ti kakor božanstvu.

Torres je proseče pogledal Francisca.

Tudi svećenik je opazil ta pogled.

— Vse kaže, da boste morali piti raztopljen zlato, — je dejal Francis. — Naj se zgodi, kakor je zapisano v knjigi usode. Storite to dami na ljubo in umrite junaške smrti.

Ves prestrašen in obupan je Torres napol vse sile in potegnil eno roko iz zanke. Naglo je snel z glave čelado in jo obrnil tako, da bi mogel svećenik videti napis na notranji strani.

— Le pogledaj, kaj je napisano v čeladi, — je dejal samozavestno.

Svećenika je napis "Da Vasco" tako presenetil, da mu je padel vrč iz roke. Raztopljen zlato se je razlilo in požgalo je travo. Eden izmed vojščakov je zatulil in odskočil, ker mu je padlo nekaj kapljic raztopljenega zlata na nogo.

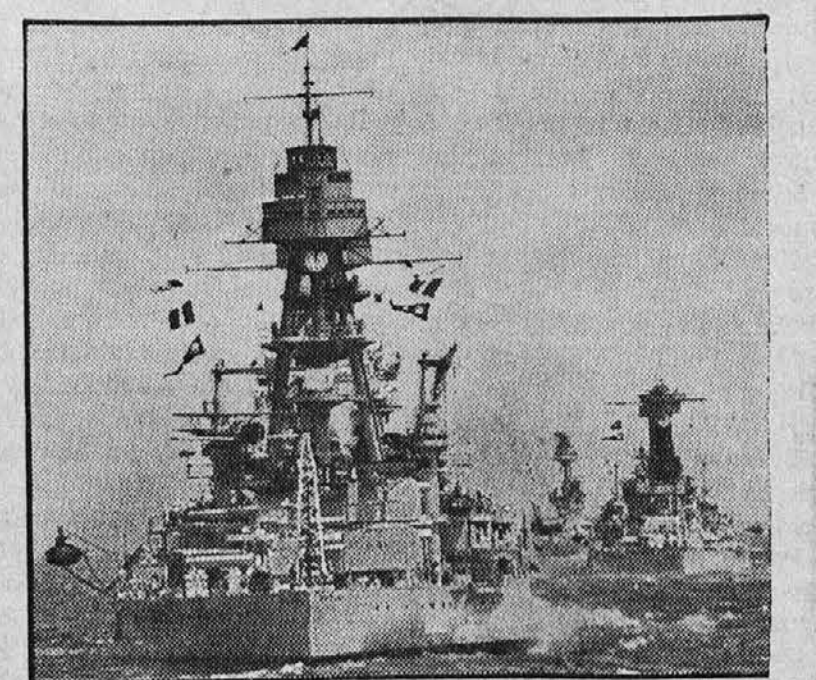
Toda svećenik sonca si je kmalu opomogel. Zgrabil je vrč in že je hotel zažgati suhljad, ki je bila nakopičena okrog treh

žrtev, ko je preprečila njegov zlobni namen deklica.

— Božanstveno sonce noče, da bi veliki kapitan izpil njegov napoj, — je dejala deklica. — Božanstveno sonce je razlilo zlato po tleh.

(Dalje prihodnjič)

Kadar obiščete jezersko razstavo, ne pozabite se ustaviti v gostilni "Ljubljana."

Ameriška bojna mornarica na letnih manevrih pri Havajskem otočju. V ospredju je bojna ladja U. S. S. Arizona.

16. avgusta običajni 5c piknik

SLOVENSKIH GROCERISTOV IN MESARJEV V COLLINWOODU

Zahtevajte brezplačne listke, ki vas opravičujejo do nad 1000 izdanih nagrad. Pazite na petkov oglas.

Balincarska tekma

se vrši v soboto popoldne ob dveh. Dve nagradi. Se priporočamo balincarjem in ostalemu občinstvu za obilen poset.

JOHN TOMAŽIČ
16000 Waterloo Rd.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Goboko potrlih raz naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je za vedno v Boguaspala preljubljena soproga in mati

MARY KUCHAR

ROJENA OCVIREK

po sedem letni bolezni in previdena s svetimi zakramenti je preminula dne 9. julija 1936. K večnemu počitku smo jo položili dne 13. julija 1936 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so nam pomagali na en način ali drugi v bolezni in v času prevelike žalosti ter nam bili v tožabo. Ravno tako vsem, ki so jo prišli pokopati, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili pogreba.

Obenem tudi lepa hvala članicam Slovenske ženske Zveze št. 25 in društvu Vodnikov Venec št. 147 SNFJ za lepo udeležbo pri pogrebu.

Prisrčna hvala Rev. Matiji Jagru za podeljene svete zakramente in Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz hiše in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčna hvala vsem, ki so položili krasne vence na krsto pokojne, vsem, ki so darovali za svete maše in vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu.

Iskrena hvala pogrebniku Frank Zakrajšku za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Tebi, preljubljena soproga in mati, pa globoko potrti nad tvojo bridko izgubo želimo, da počivaš v miru v zasluženem pokopu in lahka naj ti bo ameriška zemlja.

Zalujoci ostali:

Andrew Kuchar, soprog;
Josephine, hči;
Andrew, sin.
V stari domovini zapušta zalujoca mater, eno sestro in dva brata.

Cleveland, Ohio, 11. avgusta 1936.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

AVGUSTOVA
RAZPRODAJA
PO MERI NAREJENIH

**kožuhovinastih
SUKENJ**

Gotovo je, da se bodo cene kožuhovin letošnjo jesen dvignile. Ako kupite suknjo sedaj, si jo lahko omislite tako kot ste si jo vedno želeli za ceno, ki jo hočete plačati.

Tukaj dobite najnovejšo modo v suknjah, ki fino pristojte. Perfektno izdelane in kožuhovine bogata. Zakaj bi kupili že narejeno suknjo ko si jo daste lahko napraviti po vaši meri za isto ceno.

Kadar pridete v našo prodajalno, vprašajte za Mrs. Virginia Urbas-Winger, s katero se lahko pogovorite v svojem domačem jeziku.

Regal Furs
MANUFACTURING FURRIERS
Tovarna in izložba na istem naslovu
1935 Euclid Avenue
2. nadstropje, soba 200
Cleveland, Ohio

Preostalo je še nekaj izvodov poetij

**Iz življenja
za življenje**

zložil in izdal
IVAN ZUPAN
urednik "Glasila K. S. K. J."
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.
• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom,
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978